

ת"פ 4332/05/21 - מדינת ישראל נגד יצחק חדד

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 4332-05-21 מדינת ישראל נ' חדד

בפני בעניין:	כבוד השופט איתי הרמלין המאשימה:
נגד הנאשם:	מדינת ישראל ע"י עו"ד אילנה קיפניס פרדמן ועו"ד ג'סיקה קובורסי
	יצחק חדד ע"י עו"ד יעל מסיקה

גזר דין

1. הנאשם הורשע על סמך הודאתו בכך שבתחילת המחצית השנייה של שנת 2020 הלין בדירת השותפים שבה גר בעצמו, פלסטיני שעבד במסעדה בבעלותו ולא היה לו היתר כניסה לישראל - ההלנה הייתה למשך 4 חודשים, וההעסקה הייתה בארבע הזדמנויות (כך לפי כתב האישום המתוקן). כחלק מן המענה לאישום ציינה הסניגורית כי לפלסטיני שהנאשם העסיק והלין היה אישור עבודה בישראל שהיה בתוקף עד חודש אפריל 2020, והוא היה בתהליך של חידוש האישורים שהתעכב בשל קשיים בירוקרטיים בשל מגפת הקורונה. עוד ציינה הסניגורית שהפלסטיני עבד עד אז במסעדה שנייה בבעלות המשפחה, והיה מוכר ולא זר לנאשם. התביעה לא חלקה על עובדות אלה, ולכן אתייחס אליהן כחלק מנסיבות ביצוע העבירות.
2. מעשיו של הנאשם עמדו בסתירה להוראות חוק הכניסה לישראל שנועדו (מטעמים אדמיניסטרטיביים, דמוגרפיים ובטחוניים) להסדיר את כניסתם של מי שאינם אזרחי המדינה או תושביה לשטחה הריבוני. לנוכח הנסיבות שפורטו במענה לאישום ברור שדרגת הפגיעה של מעשי הנאשם בהצדקות המהותיות להוראות שהפר הייתה מצומצמת.
3. עיון בפסיקת בתי המשפט מלמד כי בהתאם לנסיבות השונות נקבעו בתיקים שונים מתחמי ענישה שונים בגין עבירות של הלנה והעסקה של "תושב זר" (בכל המקרים דובר בפלסטינים תושבי השטחים שאינם אזרחים ישראלים או בעלי מעמד תושב בישראל ואשר לא היה להם היתר כניסה לישראל). בחלק מן התיקים נקבע מתחם עונש הולם המתחיל בתקופת מאסר קצרה שניתן לרצות בעבודות שירות (ראו למשל: עפ"ג (מחוזי מרכז) 57350-01-15 **אבשלום חרז נ' מדינת ישראל** (10.05.2015); עפ"ג (ירושלים) 1348-07-17 **קלדרון נ' מדינת ישראל** (20.3.2018); ת"פ (ראשון לציון) 14190-03-19 **מדינת ישראל נ' אדיר מורד** (4.11.2020); ת"פ (כפר סבא) 14556-12-14 **מדינת ישראל נ' עאדל עאמר** (15.12.16); ת"פ (כפר סבא) 53239-12-13 **מדינת ישראל נ' מאיר שמעון מלכה** (10.2.2016); ת"פ (תל אביב) 4096-02-19 **מדינת ישראל נ' ברק כהן**

(20.10.2022). בתיקים אחרים נקבע מתחם עונש הולם המתחיל ממאסר על תנאי (ראו למשל: עפ"ג (מרכז) 69092-07-19 פאדי אלוהאב נ' מדינת ישראל (9.12.2019); ת"פ (קריית גת) 49880-02-17 מדינת ישראל נ' דניאל מלייב (4.11.2020); ת"פ (קריית גת) 4478-03-14 מדינת ישראל נ' אלי (אליעזר) בן עזרא (29.10.2014); ת"פ (פתח תקווה) 15853-01-13 מדינת ישראל נ' סאלח טאהא (30.3.2014); ת"פ (טבריה) 19146-02-16 מדינת ישראל נ' ח'טיב (18.5.2016); ת"פ (נצרת) מדינת ישראל נ' זיר חמדאן (12.5.2020)).

4. כאמור לעיל, במקרה זה מתקיימות נסיבות מיוחדות מאד. זאת, שכן מדובר בעובד פלסטיני שהיה לו אישור עבודה בישראל עד זמן קצר לפני התקופה שבה עוסק כתב האישום, והיה מוכר לנאשם במידה כזו שהנאשם בטח בו עד כדי הלנתו בדירה שבה גר בעצמו עם שותפים (לשירות המבחן סיפר הנאשם שהעובד עבד במשך שנים אצל דודו במסעדה האחות). לכך יש להוסיף כי העובד היה בהליך של חידוש אישור העבודה שלו בישראל, אך החידוש התעכב עקב מגפת הקורונה. עוד יש לציין שהצדדים מסרו לי כי המדינה לא העמידה לדין על כניסה לישראל ללא היתר את הפלסטיני שבגין הלנתו והעסקתו הורשע הנאשם. בהתחשב בנסיבות חריגות אלה אני מוצא כי מקרה זה נכלל בקבוצת המקרים שבהם מתחם העונש ההולם מתחיל ממאסר על תנאי ומסתיים במספר חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות.

5. התביעה עתרה לגזור על הנאשם שלושה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות וקנס בגובה 7,500 ₪, ואילו ההגנה עתרה לגזור עליו מאסר על תנאי וקנס בגובה 1,000 ₪.

6. לבקשת הסניגורית הפניתי את הנאשם לתסקיר שירות המבחן. מן התסקיר עלה כי נסיבות חייו של הנאשם היו קשות (לא אפרטן כאן מפאת צנעת הפרט). מצבו הכלכלי של הנאשם נכון להיום קשה ביותר והוא מתגורר בשכירות עם אמו הסובלת מבעיות בריאותיות שונות (הסניגורית גם הגישה לעיוני מסמכים המוכיחים את המצב הכלכלי הקשה). שירות המבחן מצא שלנאשם "יכולת טובה להימנע ממעורבות פלילית נוספת בעתיד אשר תתחזק עם קבלת טיפול להתמכרותו". שירות המבחן ביקש לשלב את הנאשם בטיפול בהתמכרות לסמים, אך הוא החליט שהוא יכול להימנע משימוש בסמים גם ללא טיפול, ולכן לא השתלב בטיפול כזה.

7. הנאשם בן 30 ללא עבר פלילי כלשהו.

8. לנוכח היעדר עבר פלילי, חלוף הזמן מאז ביצוע העבירה, שיתוף הפעולה של הנאשם עם רשויות אכיפת החוק ונטילת האחריות שלו על מעשיו, אני מוצא כי יש להטיל עליו עונש שבקצה התחתון של מתחם העונש ההולם. בהתאם להוראות סעיף 40 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 בשל מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם, אני מאמץ את עמדת ההגנה אשר לגובה הקנס.

9. לנוכח האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. חודשיים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים שלא ישוב ויעבור עבירה לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952.

ב. קנס בסך 1,000 ₪ שישולם עד ליום 1.11.2023.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, 14 בספטמבר 2023, במעמד הצדדים.

ניתן לשלם את הקנס החל מעוד 3 ימים לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה באחת הדרכים הבאות:

א. בכרטיס אשראי - www.eca.gov.il

ב. בטלפון - *35592, 072-2055000

ג. במזומן בבנק הדואר בהצגת תעודת זהות